

Gerechtshof Arnhem

Belastingkamer

19 juni 1989

Nr. 512/1986

UITSPRAAK

Het gerechtshof te Arnhem, zesde enkelvoudige belastingkamer;

Gezien het beroepschrift van X, wonende te Y, ingekomen op 24 februari 1986 en gericht tegen de hem voor het jaar 1980 door de Inspecteur der directe belastingen te Z opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting, welke navorderingsaanslag bij een aanslagbiljet met dagtekening 24 december 1985 en nummer 999.99.999.H.07 te zijner kennis is gebracht, alsmede tegen het besluit van de Inspecteur de in de navorderingsaanslag begrepen verhoging van 100 percent voor niet meer dan 75 percent kwijt te schelden;

Gezien de overige stukken, waaronder conclusies van re- en dupliek ten aanzien waarvan het bepaalde in artikel 9 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken toepassing heeft gevonden, de door belanghebbende en de Inspecteur overgelegde notities van hun bij de mondelinge behandeling gehouden pleidooien welke als in deze uitspraak ingelast moeten worden beschouwd en een briefwisseling met partijen naar aanleiding van door het Hof bij belanghebbende ingewonnen schriftelijke inlichtingen ten aanzien waarvan het bepaalde in de artikelen 14, eerste lid, onder 2e en 16 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken toepassing heeft gevonden;

Gehoord ter zitting van 11 november 1987 te Arnhem A, belastingconsulente te B, als gemachtigde van belanghebbende, alsmede de Inspecteur voornoemd;

Overwegende, dat bij beschikking inzake de terugwenteling van verlies, gedagtekend 18 mei 1983, de door belanghebbende over het belastingjaar 1980 verschuldigde belasting nader 18 berekend naar een belastbaar inkomen van f a,- met inachtneming van een belastingvrije som van f b,- en van f c,- aan

investeringsbijdragen ten aanzien van belanghebbende zelf en naar een belastbaar inkomen van f d,- met inachtneming van een belastingvrije som van f e,- ten aanzien van belanghebbendes echtgenote, terwijl de bestreden navorderingsaanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f f,- met inachtneming van dezelfde belastingvrije som en investeringsbijdragen, met toepassing van een verhoging van 100 percent, waarvan de Inspecteur blijkens diens op het aanslagbiljet weergegeven besluit 75 percent heeft kwijtgescholden;

Overwegende, dat belanghebbende verzoekt vernietiging van de navorderingsaanslag, terwijl de Inspecteur concludeert tot handhaving van de navorderingsaanslag;

Overwegende, dat op grond van de stukken en het ter zitting verhandelde het volgende als voor dit geding vaststaand kan worden aangemerkt:

Belanghebbende is geboren op 1 januari 1925. Hij oefent een landbouwbedrijf uit. In 1984 werd bij belanghebbende een boekenonderzoek ingesteld over de jaren 1980 tot en met 1982. Op grond van geconstateerde kasverschillen heeft de Inspecteur een correctie toegepast van f g,- en een navorderingsaanslag opgelegd.

Bij beschikking van 12 maart 1986 heeft de Inspecteur de correctie van f g,- verminderd met f h,- tot f i,- (Over 1981 heeft de Inspecteur een soortgelijke correctie aangebracht die heeft geleid tot herziening van de carrybackbeschikking).

Over het totaalbedrag van de niet verklaarde zogenaamde credit-kasverschillen zijn partijen het nader eens geworden (blijkens belanghebbendes brief aan het Hof van 20 november 1987).

Belanghebbendes jaarstukken voor de jaren 1980 respectievelijk 1981 bevatten onder meer de volgende toelichting:

- Boekjaar 1980:

"Bemerkingen kasadministratie:

Door U wordt geen kascontrole toegepast.

Derhalve 18 sluitpost privé.

Waar nodig zijn de kasmutaties door ons gecorrigeerd of aangevuld.

- Boekjaar 1981:

Bemerking van algemene aard:

Door U zijn een aantal rekeningen en ontvangsten vergeten te boeken waardoor er kasverschillen ontstaan.

Door ons 18 bijgeboekt

dt. f j,-

Tevens maakt U een aantal telfouten:

dt. f k,-

cr. f l,-

f m,-

welke in de bedrijfsbaten is verwerkt.

De Inspecteur geeft in zijn verzoekschrift de volgende beschrijving van de door belanghebbende gevolgde methode van kasadministratie:

"De boekhoudkundige verslaglegging door belanghebbende is als volgt:

In een kladkasboekje noteert hij zijn ontvangsten en uitgaven. Daarna worden deze kladaantekeningen, zoveel als mogelijk per dag, overgebracht naar de kasstaat van de betreffende maand. Per de laatste dag van de maand telt belanghebbende zijn aanwezige kasgeld en noteert dit bedrag achter de rubriek op de laatste dag van de maand in kas in de kasstaat van de betreffende maand. Dit bedrag moet hetzelfde zijn als het beginsaldo van de daaropvolgende maand. Het verschil tussen het totaal van de ontvangsten vermeerderd met het beginsaldo en het totaal van de uitgaven moet dan gelijk zijn aan het werkelijk aanwezige kasgeld. Eventuele kasverschillen treden nu eenvoudig aan het licht: indien het werkelijk aanwezige kasgeld meer bedraagt dan het zojuist berekende kasgeld, wordt dit teveel aan kasgeld geboekt onder Ontvangsten met de tegenrekening kasverschillen.

Ingeval er een tekort in de kas wordt geconstateerd, wordt dit kasverschil onder de uitgaven met de tegenrekening kasverschillen geboekt;

Overwegende, dat het geschil ten eerste de vraag betreft of het recht tot navorderen van de Inspecteur ontbreekt doordat hij gebonden is aan in het verleden met belanghebbende gemachtigde gemaakte afspraken over de door belanghebbende gevolgde boekingspraktijk c.q. omdat hij ten tijde van de aanslagregeling van deze boekingspraktijk op de hoogte had kunnen zijn en ten tweede de vraag of de door belanghebbende gevolgde boekingspraktijk (verrekening van credit- en debetkasverschillen) aanvaardbaar is, dan wel tot correctie van het bruto-bedrag aan creditkasverschillen aanleiding moet geven;

Overwegende, dat beide vragen door belanghebbende bevestigend en door de Inspecteur ontkennend worden beantwoord op de voor hun standpunt in de stukken vermelde gronden waaraan zij ter zitting, behoudens het in de pleitnotities vermelde, geen nieuwe hebben toegevoegd;

Overwegende omtrent het geschil:

1. Met betrekking tot de eerste vraag:

Belanghebbende, op wie de bewijslast rust, maakt met hetgeen hij heeft aangevoerd tegenover de betwisting van de kant van de Inspecteur niet waar dat in het verleden met de Inspecteur der directe belastingen te Z, dan wel met een andere ambtenaar, afspraken zijn gemaakt over de toepassing van het door belanghebbende gevolgde systeem van kasadministratie.

Ook hetgeen belanghebbende in zijn pleitnota nog heeft aangevoerd doet aan dit oordeel niet af. Het Hof kan belanghebbende evenmin volgen in zijn stelling dat de Inspecteur op grond van de bij het aangiftebiljet overgelegde jaarstukken had moeten onderkennen dat belanghebbende het systeem van kasadministratie, zoals dat in het beroepschrift en het verzoekschrift is beschreven, placht toe te passen; ook behoefde deze toelichting de Inspecteur geen aanleiding te geven de aangifte op dit punt niet te volgen;

2. Met betrekking tot de tweede vraag:

De door de Inspecteur gegeven beschrijving van het door belanghebbende gevolgde systeem van kasadministratie acht het Hof aannemelijk.

Het Hof deelt de opvatting van de Inspecteur dat de door de gemachtigde verdedigde methode van verrekening van de twaalf credit- en debetkasverschillen niet aanvaardbaar is.

Nu belanghebbende geen sluitende kasadministratie voert is daarvan de consequentie dat onverklaarde credit-kasverschillen tot hun brutobedrag als bedrijfsontvangsten worden aangemerkt.

Het Hof volgt hierin dus het betoog van de Inspecteur, zoals dat in de stukken is vervat.

3. Het Hof merkt ten overvloede op dat ook hetgeen namens belanghebbende in (...) op bladzijde 3 is aangevoerd hem niet kan baten.

Verwerping van de boekhouding zou in dit geval zeker niet zonder meer tot vernietiging van de navorderingsaanslag hebben geleid.

Alsdan zou belanghebbende immers hebben moeten aantonen dat de aanslag te hoog is vastgesteld. Daarvan is in casu niet gebleken, ondanks een eventueel redelijk netto privé.

4. Belanghebbendes beroep is ongegrond.

Recht doende:

Vermindert de navorderingsaanslag tot een berekend naar de elementen die zijn genoemd in de ambtshalve door de Inspecteur genomen verminderingsbeschikking van 12 maart 1986;

Verstaat dat de Inspecteur aan belanghebbende het door hem gestorte griffierecht van f 38,-- dient te vergoeden.

Aldus gedaan ter raadkamer van het gerechtshof te Arnhem op 19 juni 1989 door mr. Matthijssen, raadsheer, lid van de zesde enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van de heer Wagener als griffier.

Wagener

Matthijssen

Afschriften aangetekend per post verzonden op: 19 juni 1989